

Predmet: Lovas (Ljuban Devetak i dr.)

Broj predmeta: K-Po2 22/10

Glavni pretres 21.09.2010.

Izveštaj: Nataša Kandić i Slavica Jovanović, punomoćnice žrtava

Saslušanje svedokinje/oštećene Vere Vidić

Saslušanje svedokinje/oštećene vrši se putem video-konferencijske veze sa Županijskim sudom u Vukovaru.

Na dan napada na Lovas 10.10.1991. godine, sa suprugom, dvoje dece i komšijama, nalazila se u podrumu kuće kod komšija Ružice i Ivana Poljaka. Nakon što je pucnjava prestala, grupa srpskih vojnika isterala ih je iz podruma. Vojnik koga je prepoznala kao sina svoje kolegice Dušanke Stupar, naredio joj je da na kapiju svoje kuće stavi belu tkaninu, a njenom suprugu da ode u Zemljoradničku zadrugu, gde je bio zatvoren. Sutradan su joj srpski vojnici dozvoli da na kratko razgovara sa suprugom, a par dana kasnije videla ga je dok je sa Borjanom Poljakom i Florijanom Jovanovićem, u traktor sa telima ubijenih Hrvata unosio telo Josipa Poljaka. Dok su to radili bili su u pratnji naoružanih srpskih vojnika, među kojima je prepoznala meštana Milorada Radojčića. Na dan kada su sahranjena tela ubijenih, vojnik Dragan Pljoka i još neko, doveli su njenog muža kući i dozvolili mu da se okupa i presvuče. Nisu smeli da razgovaraju, ali joj je on krijući pokazao modrice po telu i rekao da je za to kriv optuženi Milan Radojčić. Dana 16.09.1991. njenom suprugu bilo je dozvoljeno da prenoći kod kuće, a ubrzo po njegovom dolasku srpski vojnici su pretresli njihovu kuću. Rekli su da će, u slučaju da pobjegne, njegova žena i deca biti razapeti na tenku. Suprug joj je tada rekao da ga je ispitivao optuženi Milan Radojčić, a po njegovom naređenju tukao ga je optuženi Petronije Stevanović. Nakon toga bio je angažovan na obavljanju prinudnih radova na sakupljanju tela ubijenih meštana Hrvata, koja su bila sahranjena u masovnoj grobnici na seoskom groblju, kao i u kovačnici Zadruge. Nakon što se sutradan vratio sa obavljanja radne obaveze, rekao je da se vraća u Zadrugu jer se održava neki skup na koji mora da ode. S obzirom da se nije vratio do sutradan, poslala je da ga traži u selu i na raskrsnici je videla kolonu zarobljenika u pratnji naoružanih vojnika i prepoznala svog supruga, oca i sinove Luketiće i Alojzija Krizmanića. Njen suprug je delovao veoma izmučeno i iscrpljeno, a iz nogu mu je curila krv. Milan Grković joj je sutradan rekao da je njen suprug ubijen. Po nalogu optuženog Milana Devčića, početkom novembra 1991. zatvorena je u podrumu kuće Bore Kesera - tadašnjoj stanici milicije. On joj je pokazao pismo njenog brata koji je bio zatvoren u logoru u Begejcima. Iz sela je, nakon što je dobila propusnicu, otišla 12. ili 13.12.1991. godine.

Pitanja zamenika tužioca

Pre napada na selo, u Lovasu su postojali normalni međunacionalni odnosi. Za razliku od svih drugih žena Hrvatica, nije obavljala prinudne radove, jer joj je doktor Slobodan Kačar izdao uverenje da je lošeg zdravstvenog stanja. Optuženi Ljuban Devetak je bio osoba sa najviše vlasti u selu i on je kontrolisao sve događaje u selu.

Pitanja branilaca optuženih

Bele trake oko ruku nosili su samo Hrvati. Svi vojno sposobni meštani Srbi nosili su uniforme i bili su naoružani.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Podela zatvorenih meštana Hrvata u dvorištu Zadruga 18.10.1991. godine, na one koji su tučeni i ubijeni, one koji su pušteni i one koji su odvedeni na minsko polje, vršeno je na osnovu nekih

spiskova. Suprug joj je rekao da su neka tela ubijenih Hrvata sahranjena u crnim vrećama. Meštaniin Milan Grković je jedini od komšija Srba pokazivao razumevanje i žaljenje za situaciju kojoj su se tada nalazili meštani Hrvati. Tokom ispitivanja, optuženi Milan Devčić joj je rekao da je njen suprug ubijen zbog toga jer je bio član političke stranke Hrvatske demokratske zajednice i da nikome ne pominje da joj je pokazao pismo njenog brata.

Fond za humanitarno pravo